

POSTANOWIENIE

18 października 2024 r.

Sąd Najwyższy w Izbie Cywilnej w składzie:

SSN Kamil Zaradkiewicz

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym 18 października 2024 r. w Warszawie
zażalenia I. W.

na postanowienie Sądu Najwyższego - Izby Cywilnej

z 20 marca 2024 r., I CSK 788/23,

w sprawie z powództwa I. W. i M. J.

przeciwko K. K., M. K. i A. R.

o uzgodnienie treści księgi wieczystej z rzeczywistym stanem prawnym,

odrzuca zażalenie.

[M. O.]

UZASADNIENIE

Postanowieniem z 20 marca 2024 r. Sąd Najwyższy w sprawie z powództwa I. W. i M. J. przeciwko K. K., M. K. i A. R. o uzgodnienie treści księgi wieczystej z rzeczywistym stanem prawnym, na skutek skargi kasacyjnej K. K. od wyroku Sądu Okręgowego w Bydgoszczy z 26 października 2021 r., II Ca 210/21, odrzucił skargę kasacyjną (pkt 1), oddalił wniosek adwokat P. K. o zasądzenie kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej pozwanej z urzędu w postępowaniu kasacyjnym (pkt 2), oddalił wniosek adwokata T. S. o zasądzenie kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej powódce z urzędu w postępowaniu kasacyjnym (pkt 3).

Adwokat T. S. zaskarżył wskazane wyżej postanowienie w zakresie punktu 3, formułując w zażaleniu zarzut naruszenia art. 122 § 1 i 2 w zw. z art. 98 § 1 w zw. z art. 102 k.p.c. oraz wnosząc o zmianę zaskarżonego postanowienia i przyznanie kosztów pomocy prawnej udzielonej powódce z urzędu zgodnie z wnioskiem zawartym w odpowiedzi na skargę kasacyjną, ewentualnie o zmianę zaskarżonego postanowienia i zasądzenie od skarżącej na rzecz powódki kosztów pomocy prawnej udzielonej z urzędu powódce, oświadczając, że nie zostały one uiszczone w całości ani w części a także wnosząc o zasądzenie od skarżącej na rzecz adwokata T. S. kosztów pomocy prawnej świadczonej z urzędu w postępowaniu zażaleniowym, również oświadczając, że nie zostały one uiszczone w całości ani w części, ewentualnie o zasądzenie tych kosztów od Skarbu Państwa.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zażalenie podlegało odrzuceniu.

Zgodnie z art. 394¹ § 1 i 1¹ k.p.c. zażalenie do Sądu Najwyższego przysługuje na postanowienie sądu drugiej instancji odrzucające skargę kasacyjną, na postanowienie sądu drugiej lub pierwszej instancji odrzucające skargę o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia a także w razie uchylenia przez sąd drugiej instancji wyroku sądu pierwszej instancji i przekazania sprawy do ponownego rozpoznania.

Zawarty w tych przepisach katalog postanowień zaskarżalnych zażaleniem do Sądu Najwyższego ma charakter zamknięty. Postanowienia, które nie zostały ujęte w tych przepisach, nie są zatem zaskarżalne zażaleniem (postanowienie SN z 27 marca 2024 r., III CZ 31/24). Należy jednocześnie podkreślić, że regulacja dopuszczalności zaskarżenia orzeczeń określonymi środkami odwoławczymi i środkami zaskarżenia jest w Kodeksie postępowania cywilnego wyczerpująca. Ich wniesienie jest więc możliwe tylko w oparciu o unormowaną w Kodeksie podstawę prawną (postanowienie SN z 29 lutego 2024 r., III CZ 372/23).

Żaden przepis k.p.c. nie przewiduje możliwości wniesienia zażalenia na postanowienie Sądu Najwyższego w przedmiocie kosztów pomocy prawnej udzielonej stronie z urzędu.

Z przytoczonych względów zażalenie należało odrzucić (art. 398⁶ § 3 w zw. z art. 394¹ § 3 k.p.c.).

[M. O.]

[ał]